

F. t. l. om almindelig omsætningsafgift.

disse tilfælde, da der ellers måtte betales afgift flere gange af varer, der byttes eller på anden måde tages tilbage. Når varerne på ny sælges, skal de afgiftsberigtiges på sædvanlig måde.

Afsnit V indeholder reglerne om fastsættelse af den afgiftspligtige værdi, d. v. s. den pris, hvoraf afgiften skal beregnes.

Til § 15.

Paragraffens stk. 1 indeholder den hovedregel, at den afgiftspligtige værdi er det vederlag, som skal ydes for varen, indbefattet afgiften. Man må regne med, at afgiften normalt vil blive indkalkuleret i salgspriserne, således at detailhandlerne undgår at skulle beregne afgiften af hvert enkelt salg. Det vil derfor være mest naturligt at angive afgiften som en procent af det fulde vederlag indbefattet afgiften, som køberen skal betale for varen.

Det fastsættes videre, at den afgiftspligtige værdi skal indbefatte andre afgifter, der påhviler varen. En sådan regel er nødvendig af praktiske grunde, da detailhandlerne i mange tilfælde ikke kender størrelsen af de specielle forbrugsafgifter, som er betalt i tidligere omsætningsled. Reglen vil endvidere lette virksomhedernes opgørelse af afgiftstilsvaret.

Der gøres dog i paragraffen en undtagelse for en enkelt afgifts vedkommende, nemlig omsætningsafgiften af motorkøretøjer. Dette skyldes, at denne afgift i princippet betales af den, der lader motorkøretøjet indregistrere, d. v. s. køberen, og således først erlægges, efter at automobilforhandlerne har solgt køretøjet. Da omsætningen af brugte motorkøretøjer foreslås fritaget for afgift efter nærværende lovforslag (jfr. § 3), opstår der heller ikke for de brugte køretøjer noget problem ved at holde den specielle omsætningsafgift af motorkøretøjer uden for afgiftsberegningen.

I stk. 2 findes en bestemmelse, hvorefter der ved afgiftsberegningen skal medregnes de udgifter til emballage og forsendelse, som indgår i varens salgspris, eller for hvilke sælgeren afkræver kunden særskilt betaling. Den første del af denne bestemmelse er nødvendig af praktiske grunde, da det vil være ugørligt at udsondre sådanne udgifter, der indgår i salgsprisen. Den anden del af bestemmelsen er et supplement hertil for at undgå omgæelser ved, at der udskilles en tilfældig del af vareprisen, som angives at skulle dække de nævnte omkostninger.

Efter stk. 3 kan finansieringstillæg og lignende, som ved salg på afbetaling afkræves kunderne ud over den sædvanlige varepris, holdes uden for afgiftsberegningen efter nærmere fastsatte regler. Ved at holde de nævnte tillæg uden for den afgiftspligtige

værdi kan man opnå, at der svares samme afgiftsbeløb af et salg, uanset om dette sker mod kontant betaling eller på afbetaling. Det må dog nærmere foreskrives, i hvilket omfang afbetalingstillæg o. lign. kan holdes uden for afgiften for at hindre, at reglerne om afgiftsberegningen bliver omgået. Der må herunder fastsættes en maksimal størrelse for afbetalingstillægget.

Ifølge stk. 4 kan dividende, bonus o. lign., der på et senere tidspunkt end salget godtgøres kunderne, f. eks. i forhold til deres køb i en vis periode, ikke fradrages inden afgiftsberegningen. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med lovens system, hvorefter det er udleveringen, der er afgørende for, hvornår en afgiftspligtig omsætning har fundet sted, jfr. herved § 11.

Til § 16.

Denne paragraf indeholder bestemmelser om, hvorledes afgiften beregnes i de tilfælde, hvor afgiftsberigtigelsen ikke sker i forbindelse med et salg på almindelig forretningsmæssig basis. I disse tilfælde kan afgiftsberigtigelsen ikke uden videre ske på grundlag af den anvendte salgspris, som ellers ifølge § 15 er grundlaget for afgiftsberegningen.

Paragraffens stk. 1 omhandler de tilfælde, hvor der slet ingen salgspris findes, enten fordi varen udtages til brug i virksomheden eller af dens ejer, eller fordi den udleveres gratis, f. eks. som reklame. I disse tilfælde kan afgiften beregnes på grundlag af indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, dog bortset fra de tilfælde, hvor varen tages i brug til udlejning, jfr. nedenfor.

Stk. 2 omfatter de tilfælde, hvor varerne afsættes til lavere pris end den sædvanlige, f. eks. hvis en virksomheds personale har adgang til at købe varerne til favørpris. I disse tilfælde beregnes afgiften af den opnåede pris, dog således at den ikke kan beregnes på grundlag af en lavere pris end indkøbsprisen eller fremstillingsprisen. Det skal her bemærkes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at afgiften af udsalgsvarer (f. eks. ukurante varer eller rester) beregnes på grundlag af salgsprisen, selv om denne er lavere end indkøbs- eller fremstillingsprisen, når prisen ikke må betragtes som en favørpris til en begrænset kreds.

Endelig fastsætter stk. 3, at afgiften ved byttehandel skal beregnes på grundlag af varens almindelige salgspris eller, hvis en sådan ikke findes, på grundlag af en kalkuleret salgspris. Man undgår herved at skulle anslå en værdi for de ting, der tages i bytte som hel eller delvis betaling for de leverede varer.

Efter stk. 3 skal varer, der af virksomheden tages